

ЗДРАВКО ПОПОВ ГОШКО И БАСНЯТА

chitanka.info

Поводът за всичко това бе съвсем незначителен.

На учениците от трети глас бе възложено като класно упражнение свободно разказче по известната басничка „Орел, рак и щука“. Съчинението трябваше да бъде разработено в пряка реч, с цел да се насърчат собственото виждане и творческата фантазия у децата. Резултатите бяха общо взето добри. Безпокоеше единствено класното на Гошко, което бе построено дословно така:

„Един хубав ден, като нямало какво да прави, орелът решил да се поразходи над брега на реката. И както си хвърчал, дочул отгоре една голяма караница. Виждаше се една кола, а край нея — едър рак-осмокрак. «Неприятно същество е това ракът» — казал си орелът, но все пак, за да се развлече, слязъл на земята.

— С кого се караш бе, кретенчо? — попитал той.

— С ей тази клюкарка тук — кимнал към реката Рачо. — Как не можах да ги изтровят такива, толкова мерки се взеха в това отношение.

Едва тогава орелът съзрял щуката, която нервно кръжала нагоре надолу по водата.

— О, здравейте! — казал той. — Какво иска от вас тоя рахитик?

— Исква да го трудоустрои набързо — отговорила щуката. — Само го чакам да влезе. Любопитна съм как ще изглежда като седмокрак, после като шестокрак и прочие — докато не го видя безкрак. И накрая, той си знае, ще стане съвсем без рак...

Много остроумна била щуката.

— Глупости — направил смело крачка назад ракът. — Веднъж само като я щракна по средата, и от една щука ще станат две щуки.

— Аз питам за какво се карате! — повишил тон орелът и отправил ужасен поглед към рака.

— Тя започна да се заяжда първа! — отвърнал последният. — Аз се разхождах тук по брега, а тя се развика, че била по-силна и ако се впрегнем срещуположно в талигата, щяла да ме отнесе заедно с нея във водата! Аз пък й казах, че може да опита, стига да иска да се порадва на сушата...

Орелът се разсмял тъй, че забравил и учтивостта си към щуката:

— Така ли? Ами не се ли виждате на какво приличате и двамата! Щели да изтеглят колата! Я по-добре се хванете да теглите заедно

навътре, а аз ще опитам да направя нещичко в обратна посока сам, ха-ха-ха!... Искате ли?

— Ух, че противен смях има тоя дъртак! — възмутила се щуката. — Да опитаме, все пак. Само че всеки за себе си. И дано не ме види някоя приятелка в такава, компания...

Щуката се спуснала надолу и след миг извадила цяла макара френска корда, изпусната от злополучен въдичар. С впрягането и самовпрягането се заел орелът. Когато всичко било готово, той дал знак:

— Три, четири!

Много интересно се видяло и на тримата, когато колата не помръднала. След половинчасово драскане, пляскане и тряскане тя още не била помръднала.

— Пигмеи! — в бяс повтарял и теглел орелът.

— Паралитици! — в бяс повтаряла и теглела щуката.

— Уроди! — в бяс повтарял и теглел ракът.

Всеки имал предвид другите двама.

След една седмица колата още не била помръднала. След няколко седмици — също. И още не е...“

В началото учителят попадна в мъчително раздвоение: класното търпеше всякаква аргументация от единица до отличен включително.

След един цял следобед драматично вътрешно клатушкане той вече бе спрял на спасителната идея да постави „добър“ с един минус: това би удовлетворило и него, и Гошко, и родителите на Гошко.

Накрая, разбира се, учителят реши, че има и своя педагогическа съвест — и жално простена. Той окончателно установи, че е неспособен да предприеме буквално нищо преди да се консултира с колегите си.

Оттук започнаха усложненията.

Класното минаваше от ръка на ръка. От учител в учител. От инспектор в инспектор. От инспектор в директор. В края на краищата то стана причина за жестока полемика сред учителското тяло, а едновременно с това и сред висшестоящите такива.

„Това е работа на гамен — твърдеше едната страна. — Направо произвол е: че то не е останало нищо от баснята! И кой го е учил на тез изрази, какви са тез обръщения.“

Втората страна намираше работата на Гошко изумителна както по отношение на фантазията, така също по своя замах и собствен ъгъл на зрение върху нещата. Чувството за реализъм било съвсем свежо и натюрелно.

Третата страна окачествяваше и двете твърдения като опасни и недопустими. Тя обясняваше, че в класното на Гошко са си дали среща крайности, които изискват специален педагогически подход.

Всяка страна упорито държеше на своето. Проведените за случая колегиуми, семинари, срещи, съвети и прочие не доведоха до единомислене в абсолютно никакъв пункт.

Това занимаваше учителите и другите през цялата седмица. През следващите няколко седмици — също.

И още ги занимава.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.